

LATVIJAS REPUBLIKAS UZŅĒMUMU REĢISTRS

Pērses ielā 2, Rīgā, LV-1011 Reģ. Nr. 90000270634 Tālr. (371) 6 7031 703, fakss (371) 6 7031 793
e-pasts: info@ur.gov.lv, www.ur.gov.lv

Rīgā

Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra Konsultatīvās padomes sēdes PROTOKOLS Nr.2

14.11.2012.

Sanāksmi vada:

Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra galvenais valsts
notārs

Ringolds Balodis

Piedalās:

Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra Konsultatīvās
padomes locekļi:

Ārvalstu investoru padome Latvijā

Latvijas Juristu biedrība

Latvijas Patentpilnvaroto asociācija

Latvijas Tirdzniecības asociācija

Latvijas Darba devēju konfederācija

Latvijas Universitātes Juridiskā fakultāte

Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra darbinieki:

Galvenā valsts notāra vietnieks juridiskajos jautājumos

Māris Vainovskis

Aivars Borovkovs

Brigita Tērauda

Austris Kalniņš

Inese Olafsone

Jānis Kārkliņš

Sandis Karelis

Pieaicinātie Patentu valdes pārstāvji:

Patentu valdes Preču zīmju un dizainparaugu departamenta
vadošais zinātniskais konsultants

Patentu valdes Administratīvā departamenta direktore

Jānis Ancītis

Ieva Viļuma

Pieaicinātie eksperti:

Juridiskā biroja „Assero” pārstāvis

Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes Civiltiesisko

zinātņu katedras pasniedzējs, zvērināts advokāts,

patentpilnvarotais preču zīmju lietās

Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes Tiesību teorijas un

vēstures zinātņu katedras lektors, zvērināts advokāts

Viktors Šadinovs

Lauris Rasnačs

Lauris Liepa

Protokolē:

Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra Juridiskās nodaļas

juriskonsulte

Sanāksmi sāk plkst.15.00

Baiba Māliņa

Ringolds Balodis atklāj sēdi un prezentē Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra (turpmāk – Uzņēmumu reģistrs) paveikto līdz šā gada novembrim, un būtiskākos Uzņēmumu reģistra

darbības radītājus, norādot, ka ar prezentāciju pilnīgāk var iepazīties Uzņēmumu reģistra mājas lapā.

Ringolds Balodis informē klātesošos par Latvijas Universitātes izvirzīto darba kārtības jautājumu:

1. Vai Uzņēmumu reģistram būtu jāpārbauda firmu atbilstība reģistrētajām preču zīmēm?

Ringolds Balodis lūdz Lauri Liepu ziņot par darba kārtībā esošo jautājumu.

Lauris Liepa sniedz ieskatu izskatāmajā jautājumā: Uzņēmumu reģistrā saņemto dokumentu pārbaudes apjoms ir precīzi noteikts normatīvajos aktos. Uzņēmumu reģistra kompetencē nav salīdzināt reģistrējamā subjekta firmu ar jau reģistrētām preču zīmēm. Līdz ar to Uzņēmumu reģistra prakse, kad reģistrējot subjektu, netiek pārbaudīta firmas līdzība vai saistība ar reģistrētu preču zīmi, ir pareiza un tiesību normām atbilstoša. Vienlaikus ir tik plaši atpazīstami zīmoli, ka Uzņēmumu reģistram tomēr vajadzētu pārbaudīt, vai reģistrācijai Uzņēmumu reģistrā pieteiktajam subjektam, kura firmā ir ietverts šāda plaši atpazīstama subjekta zīmols, ir kāda saistība ar šo zīmolu. Līdz ar to jautājums ir, vai ir nepieciešams grozīt normatīvo regulējumu, nosakot Uzņēmumu reģistram pienākumu pārbaudīt, vai dibināmā subjekta firma nesakrīt ar jau reģistrētu preču zīmi vai sabiedrībā plaši atpazīstamu zīmolu. Saskaņā ar šī brīža normatīvo regulējumu persona, kas konstatē, ka viņas tiesības ir aizskartas, var vērsties Uzņēmumu reģistrā lūgt labot radušos situāciju vai vērsties tiesā pret subjektiem, kas izmanto preču zīmi neatļauti. Kā otrs jautājums būtu, vai ir jānosaka kādas noteiktas plaši atpazīstamas preču zīmes, kuru izmantošanas tiesības firmās Uzņēmumu reģistram ir jāvērtē. Šādi Uzņēmumu reģistrs aizsargātu jau reģistrētas vai plaši pazīstamas preču zīmes neatļautu izmantošanu firmās un novērstu maldinošu ietekmi, kāda varētu rasties patērētājiem. Vienlaikus jānoskaidro mehānisms kā Uzņēmumu reģistram kontrolēt, vai preču zīmes īpašnieks ir devis atļauju izmantot sev piederošu preču zīmi kādā firmā. Privātpersonai varētu tikt uzlikts pienākums iesniegt izziņu, ka ar preču zīmes īpašnieku ir saskaņots un tas neiebilst pret preču zīmes izmantošanu firmā.

Gadījumos, kad persona apzināti ļaunprātīgi mēģina izmantot citai personai piederošu preču zīmi un tās reputāciju peļņas gūšanas nolūkā, tiesā būtu vieglāk pierādīt personas negodprātīgos nolūkus, ja tā būtu reģistrācijas veidlapā parakstījusi aili, ka ir iepazinusies ar preču zīmju reģistru.

Brigita Tērauda norāda, ka šobrīd ir viegli reģistrēt citai personai piederošu preču zīmi kā firmu. Nav efektīva strīda atrisināšanas mehānisma gadījumiem, kad personai piederoša preču zīme tiek izmantota citas personas firmā. Vienīgais ceļš ir strīdu risināšana tiesā, kas ilgst gadiem. Efektīvāks risinājums šobrīd varētu būt Igaunijas piemērs. Igaunijas reģistra mājas lapā ir pieejama sadaļa firmas izvēle, kurā, ievadot noteiktu nosaukumu, meklētājs sameklē līdzīgus vai identiskus rezultātus ne tikai jau reģistrētas firmas, bet arī reģistrētas preču zīmes. Ierosinājums ir arī Uzņēmumu reģistra mājas lapas sadaļā Firmas izvēle, ievietot interneta saiti uz Patentu valdes mājas lapu, vienlaikus brīdinot, ka ir aizliegts izmantot reģistrētas preču zīmes firmu nosaukumos. Tādējādi privātpersona tiktu informēta, ka, ja subjekts tiks pierēģistrēts ar firmu, kas ir līdzīga vai identiska reģistrētai preču zīmei, ir iespējams konflikts ar preču zīmes īpašnieku. Igaunijā šāda sistēma darbojas labi. Ja persona vēlas noteikto preču zīmi izmantot savā firmā, tā var iesniegt notariāli apliecinātu atļauju to darīt, vai izziņu, ka tā ir saistīta ar preču zīmes īpašnieku un tāpēc var preču zīmi firmā izmantot. Problēma ir apstākļi, ka preču zīme tiek reģistrēta noteiktā darbības formā. Līdz ar to identiskas preču zīmes katra savā darbības jomā var darboties ar vienādu zīmolu un nevienam netraucēt. Savukārt, piesakot reģistrācijai komersantu, nav jānorāda tā darbības jomas.

Domēnu reģistrā bija strīdus izšķiršanas noteikumi, kas paredzēja, ja kāds ir pierēģistrējis domēnu un kāda cita persona atnes Patentu valdes izziņu, ka ir identiska preču zīme, tad dzēsa visus tos domēnus, kas bija identiski Patentu valdes izziņā norādītajiem. Izvērtās daudz strīdu par

identiskuma izvērtēšanu, kas iestādei bija papildus slogs. Tāpēc tagad Domēnu padomei ir jauni noteikumi, kuri paredz, ka strīdi ir izskatāmi tiesā.

Sandis Karelis norāda, ka gadījumā, ja ierosinātu Uzņēmumu reģistram veikt firmas pārbaudi ar preču zīmju reģistru, normatīvajos aktos būtu nepieciešams noteikt ļoti precīzu regulējumu, lai ierēdņiem būtu skaidri firmu un preču zīmju salīdzināšanas un vērtēšanas kritēriji. Ierēdņim nebūtu pašam jāvērtē un jāsalīdzina, bet, vadoties no normatīvajos aktos noteiktiem kritērijiem, būtu skaidrs, kad ir pieņemams lēmums par reģistrēšanu un kad atteikums reģistrēt, ja firma ir līdzīga vai identiska jau reģistrētai preču zīmei. Vēl viens apstāklis ir tas, ka valsts notāram ienākošo lietu skaits ir liels un lēmumu pieņemšanai nav tik daudz laika, lai vērtētu un salīdzinātu, vai kādas firmas nosaukums sakrīt vai nesakrīt ar kādu reģistrētu preču zīmi. Attiecībā uz publisko personu nosaukumu izmantošanu firmās, problēma šobrīd ir apstākļi, ka valsts notāriem nav pieejams vienots publisko personu reģistrs. Līdz ar to valsts notāram nav iespējams pārbaudīt, vai firmā nav ietverts publiskas personas nosaukums.

Uzliekot Uzņēmumu reģistram par pienākumu pārbaudīt, vai firma nav identiska ar jau reģistrētu preču zīmi, pastāv iespēja, ka būs problēmas situācijās, kurās tās iespējams nemaz nebūtu. Ir iespējams, ka, reģistrējot kādu subjektu, nevienai trešajai personai nekāds tiesību aizskārums neradīsies, bet Uzņēmumu reģistrs atteikts reģistrāciju tikai tāpēc, ka firma ir līdzīga vai identiska jau reģistrētai preču zīmei. Pie kam, var rasties situācija, ka, izmantojamo firmu loks būs tik niecīgs, ka vairs neko nebūs iespējams reģistrēt. Atbalsta ideju par iespējamo sadarbību ar Patentu valdi.

Jāņem vērā, ka ir speciālie likumi, kas paredz, kuros gadījumos subjekts var lietot, piemēram, izglītības iestādes nosaukumu. Likumdevējs ir izšķīris tās jomas, kuras ir svarīgi regulēt, lai nosaukums netiktu izmantots nepamatoti un tādējādi nemaldinātu patērētājus.

Aivars Borovkovs norāda, ka Uzņēmumu reģistram ir jādarbojas likumā noteiktās kompetences ietvaros un tā nav iestāde, kurā būtu jāvērsas ar šādiem jautājumiem. Šādā diskusijā, it īpaši domēnu jautājumos, būtu nepieciešams iesaistīt Patērētāju tiesību aizsardzības centru un Konkurences padomi. Manipulācijas, kuras ir iespējams taisīt ar domēniem, ietekmē gan patērētāju tiesības, gan konkurences tiesības. Problēmas ir lielas un tie, kas nav speciālisti IT jomā tās var arī nezināt. Uzņēmējs konkrētu mājas lapu ar domēnu sasaista, lai virtuālajā vidē būtu atrodams un atpazīstams. Veikli cilvēki var izstrādāt neredzamas interneta saites no domēna uz kādiem citiem nosaukumiem. Līdz ar to ir iespējams, ka parādās pilnīgi cita mājas lapa, kas ar noteikto pakalpojumu nemaz nenodarbojas.

Kā piemēru min gadījumu, kad Madonā tika pierēģistrēta Augstākā šķīrējtiesa. Patērētājam var rasties priekšstats, ka tā ir kāda Augstākās tiesas struktūrvienība, kas Madonā darbojas. Ja kāds izdomā izmantot plaši atpazīstamu zīmolu, tas patērētājam ir maldinoši. Līdz ar to valstij būtu jānodrošina kāds kontroles mehānisms.

Ieva Viļuma piekrīt Brigitas Tēraudas viedoklim un norāda, ka būtu labi, ja privātpersonai būtu kāda iespēja Uzņēmumu reģistra mājas lapā pirms firmas reģistrācijas to salīdzināt ar preču zīmju reģistrā esošo informāciju. Šādi privātpersonai tika dota iespēja novērst iespējamus konfliktus ar preču zīmju īpašnieku. Problēma ir tajā, ka preču zīmju datu bāzes ir vairākas. Nebūtu problēmas ar nacionālo datu bāžu saslēgšanu, bet varētu rasties problēmas ar starptautiskajām preču zīmju datu bāzēm.

Problēma varētu rasties apstākļi, ka persona, iepazīstoties ar datu bāzes izdrukām, var konstatēt, ka uz šo brīdi ar konkrētu nosaukumu reģistrētas preču zīmes nav un reģistrējamā firma ir unikāla. Tai pašā laikā preču zīme var būt pieteikta reģistrācijai kādā citā valstī un parādīties preču zīmju reģistrā vēlāk, bet ar atpakaļejošu datumu (prioritātes datumu). Līdz ar to personas paraksts veidlapā, ka tā ir iepazīsies ar preču zīmju reģistros esošo informāciju, var nepasargāt personu no apsūdzības par ļaunprātīgu preču zīmju izmantošanu.

Jānis Ancītis norāda, ka preču zīmju aizsardzības regulējums normatīvajos aktos ir plašāks kā firmām nosakot stingru regulējumu, kādā preču zīmju īpašnieks var vērsties pret personām, kas izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu. Savukārt preču zīmju aizsardzība ir šaurāka kā firmām apstākļi, ka divas identiskas preču zīmes var tikt reģistrētas, ja tās darbojas dažādās jomās. Līdz ar to, pat ja tiktu nodibināts uzņēmums ar identisku preču zīmi, bet tas darbotos pilnīgi citā jomā, problēma iespējams nemaz nebūtu.

Preču zīmju līdzības izvērtēšana ir ļoti complicēts jautājums. To nevar izdarīt tik īsā termiņā, kādā valsts notārs ir jāpieņem lēmums. Ja Igaunijas piemērā izziņa nav juridiski saistoša, bet tai ir ieteikuma raksturs, tad šāda prakse ir atzīstama kā laba. Šāda izziņa brīdina privātpersonu par identiskiem un līdzīgiem preču zīmju reģistrā reģistrētiem apzīmējumiem, bet tai nav juridisku seku. Ja persona pretēji brīdinājumam reģistrē firmu, kuras nosaukums ir identisks vai līdzīgs reģistrētai preču zīmei, tā ir personas pašas izšķiršanās. Līdz ar šāda rekomendējoša izziņa ir vēlama, bet preču zīmju un firmu līdzības vai identiskuma izpēte un salīdzināšana lai paliek tiesas kompetencē. Iestādei ir grūti izvērtēt visus aspektus.

Izvērtēt, vai preču zīme ir uzskatāma par plaši pazīstamu tomēr nav iestādes uzdevums. Tiesa to var novērtēt objektīvāk. Arī tāpēc, ka plašo atpazīstamību laika gaitā var iegūt un var to zaudēt. Plašās atpazīstamības robežas un statuss ir pārāk izplūdušas, tās ir konstatējamās katrā konkrētajā strīdā. Uz šo brīdi likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 6.panta otrā daļa nosaka, ka preču zīmju reģistrācija var tikt atteikta, ja zīmes reģistrācijas pieteikums iesniegts ar acīmredzami negodprātīgu nolūku. Vai nevar būt tā, ka Uzņēmumu reģistrs atsaka reģistrēt pieteikumu gadījumos, kad tas ir acīmredzami negodprātīgs. Piemēram, ja ir acīmredzami secināms, ka firmā ir izmantota citai personai piederoša preču zīme. Reģistrācijas atteikuma pamats varētu būt tāds, ka negodprātīgi tiek izmantotas citai personai piederošas tiesības.

Patentu valdes izziņām nav juridiski saistoša rakstura. Jo var parādīties vēlāk preču zīme ar vēlāku pieteikšanas datumu, bet agrāku prioritāti no citas valsts.

Inese Olafsona norāda, ka ir starptautiskās tiesas prakse preču zīmju strīdos.

Ja Uzņēmumu reģistrs uzņemtos kompetenci reģistrēt vai neregistrēt subjektu, jo firma ir līdzīga vai identiska jau reģistrētai preču zīmei, kāda nozīme būtu Uzņēmumu reģistra lēmumam. Ja nu ir tiesvedība par jau reģistrētu preču zīmi un firmu, tad ir jautājums, ko Uzņēmumu reģistrs darītu, un kā tiktu risināts konflikts pēc Uzņēmumu reģistra lēmuma pieņemšanas.

Lauris Rasnačs piekrīt Brigitas Tēraudas viedoklim, ka Uzņēmumu reģistrs varētu personu informēt par to, ka ir aizliegts kā firmu izmantot jau reģistrētu preču zīmi. Savukārt nav nepieciešams uzlikt par pienākumu Uzņēmumu reģistram kontrolēt un salīdzināt firmas ar preču zīmju reģistru. Firmu salīdzināšana ar preču zīmēm ir vērtējams jautājums, kas valsts notāram nebūtu jādara. Pat, ja preču zīmes sakrīt pilnībā, tās tomēr var nekonfliktēt pēc būtības. Preču zīmju tiesībās ir paredzēta t.s. samierināšanās, kad preču zīmju īpašnieks samierinās ar to, ka viņam piederoša preču zīme tiek izmantota un iebildumus vai prasību neceļ. Līdz ar to Uzņēmumu reģistram nevajadzētu būt kategoriskākām par pašu preču zīmes īpašnieku un atteikt reģistrēt subjektu tikai tāpēc, ka tā firma no vārdiskā viedokļa ir līdzīga vai identiska ar jau reģistrētu preču zīmi. Tāpat Uzņēmumu reģistram nevajadzētu katru reizi sūtīt uzņēmēju pie preču zīmes īpašnieka iegūt atļauju izmantot preču zīmi.

Tieslietu ministrijai vajadzētu rosināt efektīvāku aizsardzību pret negodīgu konkurenci, tostarp gadījumos, kad firmā tiek neatļauti izmantota citai personai piederoša preču zīme. Ja izvēlas maldinošus nosaukumus, valsts notārs nevar izvērtēt, ka nosaukums ir maldinošs. Runājot par šķīrējtiesu nosaukumiem, problēma ir, ka nav arī paredzētas nekādas sankcijas gadījumos, ja tiek konstatēts, ka šķīrējtiesas nosaukums ir maldinošs. Šādu sankciju vajadzētu ieviest. Domēnu strīdu sakarā ir interesants Čehijas šķīrējtiesas risinājums elektroniskā procesā izšķirt ar .eu un dažiem citiem domēnu vārdiem saistītos strīdus. Varbūt līdzīgu risinājumu vajadzētu pārņemt arī Latvijā.

No vienas puses negodprātības konstatēšana vai atsaukšanās uz labiem tikumiem varētu būt risinājums. Vienlaikus tas būtu izmantojams izņēmumu gadījumos, tam nevajadzētu kļūt par plašu praksi. Preču zīmes tiek aizsargātas, bet tā aizsardzība izpaužas savādāk kā Uzņēmumu reģistra funkcijas. Piemēram, ja persona gribētu reģistrēt uzņēmumu ar firmu Kompass, tad persona nav jāsūta pie katra kompasu ražotāja, lai iegūtu tā piekrišanu sugas vārda kompass izmantošanai firmā. Šāda preču zīmes īpašnieka aizsardzība nebūtu uzskatāma par adekvātu. Uzņēmumu reģistrā nevajadzētu radīt striktāku preču zīmes aizsardzību, nekā to paredz preču zīmju regulējošie normatīvie akti vai vēlas pats preču zīmes īpašnieks.

Pastāv risks, ka pie stingrāka regulējuma, būs vairāk strīdu un nevajadzīgu reģistrācijas atteikumu. Varētu būt gadījumi, kad preču zīmju īpašnieku ir grūti sasniegt, vai tas ir neiespējami. Tādējādi uzlikt par pienākumu iesniegt preču zīmes īpašnieka atļauju izmantot preču zīmi, ir nesamērīgi.

Personas apliecinājums pieteikumu veidlapas ailē, ka tā ir iepazinusies ar preču zīmju reģistru, varētu samazinātu nejašu aizskārumu risku citas personas preču zīmes izmantošanā.

Plaši atpazīstamā preču zīme tiek aizsargāta neatkarīgi no reģistrācijas. Netiek prezumēts, ka plaši atpazīstamo preču zīmi visiem būtu jāzina.

Viktors Šadinovs uzskata, ka pat, ja persona izpilda likuma prasības un reģistrē savu preču zīmi, valsts nenodrošina nekādu aizsardzību, ka reģistrētā preču zīme netiks izmantota kādā firmā. Situācijā šobrīd ir tāda, ka privātpersonām konflikta gadījumā ir jātiesājas savā starpā. Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā ir tiesību norma par firmu un pirmtiesībām uz firmu, tai skaitā tiem, kuriem preču zīmes ir reģistrētas. Šis tiesiskais regulējums joprojām ir spēkā. Būtu jārada iespēja personu informēt par to, ka ir aizliegts izmantot firmā jau reģistrētu preču zīmi, norādot uz iespējam ar preču zīmju reģistru iepazīties. Jārada iespēja personām izvairīties no iespējamiem konfliktiem. Pirms komercreģistra bija iespēja pastāvēt vairākiem subjektiem ar vienādām firmām. Šobrīd šāda situācija vairs nav iespējama. Līdz ar to šobrīd, lai regulētu situāciju, ka firmās netiek izmantotas jau reģistrētas preču zīmes, varētu izmantot līdzīgu normatīvo regulējumu kā Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā.

Uzlikt privātpersonai pašai iepazīties ar svešu valstu preču zīmju reģistriem, ir pārāk apgrūtināši. Privātpersona var nepārzināt valodas. Līdz ar to nebūtu pareizi uzlikt personai parakstīties veidlapā, ka tā ir iepazinusies ar visiem preču zīmju reģistriem. Būtu korekti šādu pienākumu uzlikt tikai par Latvijā reģistrētām preču zīmēm. Publiskas personas nosaukumu nevar lietot firmā. Tas ir pamats reģistrācijas atteikumam. Valsts notāram ir jāvar izsecināt, kura ir un kura nav publiska persona.

Jānis Kārklīņš uzskata, ka noteikt privātpersonai pienākumu iesniegt izziņu no Patentu valdes, nav samērīgi. Šāda kārtība nav arī nevienā citā Eiropas Savienības valstī. Vienlaikus Uzņēmumu reģistrā ir bijuši gadījumi, kad subjekta reģistrācija tiek atteikta, jo tā nosaukums satur maldinošu informāciju. Līdz ar to gadījumos, kad Uzņēmumu reģistrā reģistrācijai tiek pieteikts subjekts, kura nosaukumā ir izmantots publiskas personas nosaukums, Uzņēmumu reģistrs varētu atteikt subjekta reģistrāciju, pamatojoties uz to, ka nosaukums satur maldinošu informāciju. Šāds subjekts citām personām var radīt maldīgu priekšstatu par publiskas personas funkcijām.

Jēdzianam plaši atpazīstama preču zīme nav robežu. Tai pašā laikā Uzņēmumu reģistram nevajadzētu būt atbildīgam par to, ja netiek piefiksēts, ka firma ir identiska plaši pazīstamai preču zīmei. Piemēram, Uzņēmumu reģistrs uzskata, ka subjekta firmā iekļautā preču zīme nav plaši pazīstama un subjektu reģistrē, bet tiesā pierāda, ka firmā iekļautā preču zīme tomēr ir uzskatāma par plaši atpazīstamu.

Biedrību un nodibinājuma likuma 6.panta sestā daļa nosaka, ka biedrības nosaukumā nedrīkst ietvert maldinošas ziņas par to, ka biedrība ir apveltīta ar publisku varu. Vai Uzņēmumu reģistram ir pieejams reģistrs, kurā var aplūkot, ka subjekts ir apveltīts ar publisku varu?

Ir šaubas par to, vai valsts var uzlikt personai par pienākumu reģistrācijas pieteikumā parakstīt aili, ka persona ir iepazinusies ar preču zīmju reģistriem. Šādai piekrišanai nebūs juridisku seku.

Uzņēmumu reģistrs var pieņemt lēmumu tikai reģistrēt vai neregistrēt. Viņš nevar pieņemt preču zīmes īpašnieka vietā lēmumu atļaut vai neatļaut izmantot preču zīmi. Līdz ar to būtu labi, ja persona būtu brīdināta par to, ka vajag ieskatīties preču zīmju reģistrā, pretējā gadījumā pastāv konflikta iespējamība ar preču zīmes īpašnieku. Prezumpcija - ja persona ieskatās preču zīmju reģistrā, tā nevar tiesā teikt, ka tā nezināja par preču zīmes esamību.

Māris Vainovskis norāda, ka preču zīmju datu bāzes ir trīs un Uzņēmumu reģistrs tās nevar tik viegli pārbaudīt. Likums neaizliedz reģistrēt preču zīmi ar identisku nosaukumu, ja tā ir saistīta ar citām precēm vai pakalpojumiem. Preču zīmju īpašniekiem nav pienākums iebilst pret savas preču zīmes izmantošanu, tā ir preču zīmes īpašnieka tiesība, nevis Uzņēmumu reģistra pienākums.

Izziņas iesniegšana no preču zīmes īpašnieka ar atļauju izmantot preču zīmi firmā ir pārāk liels slogs privātpersonai. Uzņēmumu reģistra mājas lapā vajadzētu informēt personas, ka ir aizliegts izmantot citai personai piederošu preču zīmi. Uzņēmumu reģistra mājas lapā piedāvātajās reģistrācijas veidlapās varētu ielikt aili, kura persona atzīmē, ka ir iepazinies ar preču zīmju reģistrā esošajām preču zīmēm visās trijās datu bāzes. Tas varēs kalpot kā personas godprātības pierādījums tiesā. Proti, persona apliecina, ka ir izpētījusi preču zīmes pirms savas firmas reģistrācijas.

Austris Kalniņš uzskata, ka problēmas apjoms nav liels, uzņēmēji paši savā starpā var to nokārtot. Jāskatās vairāk nevis no teorētiskā viedokļa, bet no konkurences un patērētāju tiesību viedokļa. Patērētājs ir tas, kas bieži viļas uzņēmumu nosaukumos. Parasti uzņēmumi ir daudzprofilu, tāpēc, lai arī divi uzņēmumi ar vienādām firmām katra savā nozarē var pastāvēt, tomēr tādi gadījumi ir reti. Sakot, ka preču zīme nav tajā pašā nozarē, un to reģistrēt, var tikt radīts maldīgs priekšstats patērētājam. Iesākumā būtu pietiekami personu informēt par iespējamo konfliktu risku reģistrētas preču zīmes izmantošanas gadījumā un ievietot aili pieteikumu veidlapās, ka persona ir pārbaudījusi preču zīmju reģistros esošo informāciju. Tomēr papildus ir jādomā par lielāku Uzņēmumu reģistra kontroli reģistrējot firmas.

Iesaka, ka jautājums ir jāpasniedz no uzņēmējdarbības vides uzlabošanas skatu punkta nevis no teorētiskiem aspektiem. Katru gadu Ekonomikas ministrija sastāda uzņēmējdarbības vides uzlabošanas plānu. Tieslietu ministrija izskatīšanai varētu iesniegt priekšlikumus par kontroles mehānisma ieviešanu. Vajadzētu atjaunot no Komerclikuma 2004.gadā izslēgto 29.panta redakciju. Ja tiktu ieviesta Uzņēmumu reģistra kontrole pār reģistrējamām firmām un preču zīmēm, tas veicinātu uzņēmējdarbības vides sakārtošanos.

Sapulcē nolemts, Uzņēmumu reģistra mājas lapā ievietot informatīvu materiālu, kā arī interneta saiti uz Patentu valdes mājas lapā esošo reģistrēto preču zīmju meklētāju. Līdz ar to persona varēs pārlicināties, ka izvēlēta firma vai nosaukums nav līdzīgs vai identisks ar jau reģistrētu preču zīmi, tā dodot iespēju izvairīties no iespējama konflikta ar preču zīmes īpašnieku. Vienlaikus nolemts arī ievietot brīdinājumu par likumā noteiktajām preču zīmes īpašnieka tiesībām aizliegt citai personai komercdarbībā izmantot sev piederošu preču zīmi.

Sanāksmi pasludina par slēgtu.
Sanāksmi slēdz plkst. 16:45.

Sanāksmes vadītājs

R.Balodis

Protokoliste

B.Māļīte